

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 110

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας.

Νόμος 5383

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς διατήρησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας καὶ πρὸς τιμωρίαν τῶν ὑποπεσόντων εἰς παράπτωμα ὡς πρὸς τὰ χρέη καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν καθίστανται τὰ ἑξῆς Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια.

- α) Ἐπισκοπικά Δικαστήρια.
- β) Τὰ συνοδικὰ Δικαστήρια, πρωτοβάθμιον καὶ δευτεροβάθμιον.
- γ) Τὰ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήρια, πρωτοβάθμιον καὶ δευτεροβάθμιον.
- δ) Τὸ διὰ τοὺς Συνοδικούς Δικαστήριον.

«Κληρικοί» ἐν τῇ ἐγγόια τοῦ παρόντος νόμου λογίζονται οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ πρεσβύτεροι, οἱ διάκονοι καὶ οἱ ὑποδιάκονοι.

Ἐν τοῖς «μοναχοῖς» περιλαμβάνονται καὶ αἱ μοναστήρια.

Περὶ τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἐν ἐκάστη Μητροπόλει καθίσταται Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, ἀρμοδιότητα ἔχον ἵνα ἐπιλαμβάνεται τῶν ὑποθέσεων ἱερῶν, διακόνων καὶ μοναχῶν.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, συνεδριάζον ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Γραφείῳ, συγκροτεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὡς προέδρου ἢ κωλυομένου ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς προεδρεύοντος καὶ ἐκ δύο πρεσβυτέρων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως ὡς μελῶν.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τριετίαν διὰ Π. Διατάγματος, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ σύμφωνα γνώμη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διορίζονται ἐν ἐκάστη Μητροπόλει δύο μὲν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ πρεσβυτέρων ὡς τακτικά μέλη τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας ὑποδεικνύμενα ἕτερα δὲ 2 ὡς ἀναπληρωματικά.

Τὰ τακτικά καὶ τὰ ἀναπληρωματικά μέλη δύνανται νὰ ἀναδιορισθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡσαύτως τρόπον μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς θητείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν ἑλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ ἑτέρῳ κωλύματι τοῦ Μητροπολίτου ἀναπληροῦ τοῦτον ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ ὁ πρωτοσύγγελος, ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, οἱ κανονικοὶ ἀναπληρωταί. Ἐν ἑλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ ἢ ἑτέρῳ κωλύματι τινος τῶν λοιπῶν μελῶν, ὁ ἀναπληρωτὴς λαμβάνεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τούτου διορισθέντων ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ ἀποφασιστικὴν ψῆφον ἔχει μόνον ὁ Μητροπολίτης.

Οἱ συμπαραδρεύοντες πρεσβύτεροι ἔχουσι ψῆφον ἀπλῶς συμβουλευτικὴν, δικαιούνται δὲ νὰ καταχωρίσωσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὴν διαφέρουσαν γνώμην αὐτῶν.

Καθ' ἣν περίπτωσιν, ἐν ἑλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ ἄλλῳ κωλύματι τοῦ Μητροπολίτου, τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται μόνον ἐκ πρεσβυτέρων, πάντα τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἔχουσιν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Γραμματεὺς.—Κλητῆρ.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ καθήκοντα γραμματεῶς ἐκπληροῦ ὁ γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως, τοῦτον δὲ ἑλλείποντα, ἀπόντα, ἢ ἄλλως κωλυόμενον, ἀναπληροῦ ὁ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου πρὸς τοῦτο ἐκάστοτε ὀριζόμενος κληρικός.

Καθήκοντα κλητῆρος παρὰ τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ ἐκπληροῦ ὁ κλητῆρ τοῦ Μητροπολιτικοῦ γραφείου.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δικάζει τὰ ὁποῦδήποτε διαπραχθέντα ἐκκλησιαστικὰ παραπτώματα τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν τοῦ Μητροπολίτου κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ἔτι δὲ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, διαπραχθέντα ἐκκλησιαστικὰ παραπτώματα παντός ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν οἰουδήποτε Μητροπολίτου διατελοῦντος κληρικοῦ ἢ μοναχοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐπὶ συντρεχούσης ἀρμοδιότητος ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων προτιμάται ἐκεῖνο, παρ' οὗ ὁ κατηγορούμενος ἐκλήθη πρότερον πρὸς ἀνάκρισιν.

Ἄρθρον 9.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς ἀρμοδιότητος, κανονίζει αὐτὴν κατ' αἴτησιν οἰουδήποτε τῶν διαφερομένων Μητροπολιτῶν ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἢ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λαβοῦσα τὴν περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος αἴτησιν, γνωρίζει αὐτὴν τοῖς διαφερομένοις Μητροπολίταις, οἱ δὲ μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τῆς ἀμφισβήτησεως, ὀφείλουσι νὰ ἀναστείλωσι πᾶσαν περαιτέρω διαδικασίαν, ὑπέχοντες ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πειθαρχικὴν εὐθύνην πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ποιναι ἐπιβλητέαι εἰς κληρικούς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δύνανται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐγγάμους πρεσβυτέρους, διακόνους καὶ ὑποδιακόνους τὰς ἑξῆς ποινάς, ἐφ' ὅσον δι' εἰδικῆς διατάξεως δὲν ὀρίζεται ἕτερα τίς :

- α) Ἐπίπληξιν.
- β) Στέρησιν τοῦ μισθοῦ μέχρι τριῶν μηνῶν ὑπὲρ τοῦ TAKE.
- γ) Χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ TAKE μέχρι τῶν δραχ. 500 διὰ τοὺς τυχόν μὴ μισθοδοτούμενους.
- δ) Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις ἔτους μετὰ ἢ ἀνευστερήσεως τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημεριακῶν δικαιωμάτων.

ε) Ἀργίαν ἐνὸς μέχρις ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους μετὰ παύσεως ἀπὸ τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

στ) Σωματικὸν περιορισμὸν κατ' οἶκον μέχρι 15 ἡμερῶν.

ζ) Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (ἑφφικίου).

Ἡ ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, ἢ τῆς ἀργίας μετὰ παύσεως καὶ ἢ τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἀθροιστικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ποινὰ ἐπιβλητέα εἰς μοναχοὺς.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ ἀγάμους κληρικοὺς τὰς ἐξῆς ποινάς, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἑτέρα τις ὑπὸ ἐιδικοῦ τινος νόμου.

α) Ἐπίπληξιν.

β) Ἐπὶ ἱερωμένων, ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις ἐνὸς ἔτους.

γ) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ τῆς οἰκείας μονῆς μέχρι δύο μηνῶν.

δ) Σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι 3 ἐτῶν ἐν τῷ ἐιδικῷ σωφρονιστηρίῳ τῶν κληρικῶν ἢ ἐν ἄλλῃ Μονῇ.

ε) Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (ὀφεικίου) ἢ τῆς θέσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν ἢ ποινῆ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ τῆς θέσεως, ἢ τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἢ τοῦ ὄφ' οἰονδήποτε τύπον σωματικοῦ περιορισμοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἀθροιστικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτωμάτων ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ προφορικῆν ἢ ἔγγραφον ἀπολογίαν ἐπιβάλλει εἰς τὸν παρεκτραπέντα ἀργίαν μέχρι 20 ἡμερῶν, ἀν δὲ τὸ παράπτωμα προξενήσῃ σκάνδαλον ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ἀργίαν οὐχὶ ἄνω τῶν δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον ἤθελε κρίνει, ὅτι εἰς τὸν κατηγορούμενον ἱερωμένον εἶναι ἐπιβλητέα ποινὰ ἀνώτεραι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10-11 ὀριζομένων, κηρύσσει ἑαυτὸ ἀναρμόδιον καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον.

Περὶ τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων.

Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 13.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ πρώτου τῆ τάξεϊ Συνοδικοῦ ὡς προέδρου καὶ ἐκ 5 Συνοδικῶν, ὀριζομένων διὰ κλήρον κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν 1ην Ὁκτωβρίου ἐκάστου ἔτους συνεδρίαν τῆς I. Συνόδου.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κλήρωσιν τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστης συνοδικῆς περιόδου συνεδρίαν τῆς I. Συνόδου τὰ ὀνόματα πάντων τῶν Συνοδικῶν, πλην τῶν τοῦ Προέδρου τῆς I. Συνόδου καὶ τοῦ πρώτου τῆ τάξεϊ.

Ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλήρων ὁ Πρόεδρος τῆς I. Συνόδου ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος 5. Οἱ κληρωθέντες 5 Συνοδικοὶ συγκροτοῦσι μετὰ τοῦ πρώτου τῆ τάξεϊ τὸ διὰ τὸ ἀρξάμενον συνοδικὸν ἔτος Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον.

Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 14.

Τὸ Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς I. Συνόδου ὡς προέδρου καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἐξ Συνοδικῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς I. Συνόδου καὶ τῶν 5 κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληρωθέντων διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου Συνοδικῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀποκλεισμοῦ, ἐξαιρέτως ἢ ἐτέρου νομίμου κωλύματος τῶν μελῶν ἐκατέρου τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Συνοδικῶν Δικαστηρίων, προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς I. Συνόδου δι' ἀναπλήρωσιν ἐκ τῶν μὴ Συνοδικῶν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας ἐξ ἡμισείας ἐκ τῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἐρισταμένης τυχόν δι' ἀπαντας τοὺς πρὸς ἀναπλήρωσιν προσκαλουμένους Συνοδικοὺς αἰτίας νομίμου ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαιρέσεων ἢ ἐτέρου νομίμου κωλύματος, προσκαλοῦνται οἱ ἀναπληρωταὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ Προέδρου προεδρεύει ἐκατέρου τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων ὁ ἐκ τῶν μελῶν τούτων προηγούμενος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Γραμματεὺς — Κλητῆρ.

Ἄρθρον 16.

Καθήμενα Γραμματέως παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ μὲν Συνοδικῷ Δικαστηρίῳ ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς I. Συνόδου, παρὰ τῷ Δευτεροβαθμίῳ δὲ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς.

Τὸν Γραμματέα ἐκατέρου τῶν Δικαστηρίων τούτων ἐλλείποντα, ἀπόντα, ἢ ἄλλως κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς τῶν γραφῶν ἢ ὑπογραμματέων τῆς I. Συνόδου, ὀριζόμενος πρὸς τούτο ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος.

Καθήμενα κλητῆρος παρὰ τοῖς Συνοδικαῖς Δικαστηρίαις ἐκτελοῦσιν οἱ Κλητῆρες τῆς I. Συνόδου.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον δικάζει τὰ παραπτώματα τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ὧν ἡ ἐκδικασίς παρεπέμφθη εἰς αὐτὸ ὑπὸ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 καὶ τὰς ἐφέσεις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ δὲ τὰς ὀμνιαικὰς παραβάσεις ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ χειροτονηθέντος. Ἐπιλαμβανόμενον δὲ κατὰ πρῶτον βαθμὸν, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἰκίας καὶ τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ τριπλασίου αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως καὶ ἐπὶ μοναχῶν τὴν ποινὴν τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τῆς Μονῆς μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ σχήματος.

Ἄρθρον 18.

Τὸ Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

Τόπος συνεδριῶν.

Ἄρθρον 19.

Τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια, τὸ τε πρωτοβάθμιον καὶ τὸ δευτεροβάθμιον, συνεδριάζουσιν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Περὶ τῶν διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίων.

Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον

Ἄρθρον 20.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Δικαστήριον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς I. Συνόδου ὡς Προέδρου καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 11 Συνοδικῶν, πλην τοῦ Προέδρου τῆς I. Συνόδου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 21.

Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀποκλεισμοῦ, ἐξαιρέσεως ἢ ἐτέρου νομίμου κωλύματος τῶν συγκροτούντων τὸ πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον καλεῖται ὁ ἀναπληρώνων ἐκ τῶν λοιπῶν ἐκτὸς τῆς I. Συνόδου Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους, τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, λαμβανόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ Προέδρου, προεδρεύει τοῦ Δικαστηρίου ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ προηγούμενος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Γραμματεὺς — Κλητῆρ.

Ἄρθρον 22.

Καθήμενα Γραμματέως παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίῳ ἐκπληροῖ ὁ γραμματεὺς τῆς I. Συνόδου.

Τὸν Γραμματέα κωλυόμενον, ἀπόντα ἢ ἄλλως ἐλλείποντα ἀναπληροῖ εἰς τῶν ὑπογραμματέων ἢ γραφῶν τῆς I. Συνόδου, ὀριζόμενος πρὸς τούτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Καθήμενα Κλητῆρος παρὰ τῷ ἐν λόγῳ Δικαστηρίῳ ἐκτελοῦσιν οἱ κλητῆρες τῆς I. Συνόδου.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 23.

Τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον δικάζει τὰ παραπτώματα τῶν Ἀρχιερέων, δυνάμενον νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἐξῆς ποινὰς ἐφ' ὅσον δι' ἐιδικῆς διατάξεως νόμου δὲν ὀρίζεται ἑτέρα τις.

α) Μομφήν,

β) Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις 6 μηνῶν.

γ) Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ θρόνου.

δ) Καθαίρεσιν.

Ὁ εἰς ἀργίαν καταδικασθεὶς Ἀρχιερεὺς δὲν δύναται ἐπι τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ν' ἀναλάβῃ Συνοδικὰ καθήκοντα, ἐὰν δὲ εἶναι Συνοδικός, ἐκπίπτει ἔκτοτε αὐτοδικαίως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τούτου.

Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 24.

Τὸ Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς I. Συνόδου ὡς Προέδρου καὶ ἐκ τῶν 14 Ἀρχιερέων λαμβανόμενων κατὰ τὰ πρῶτα τῆς χειροτονίας ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς I. Συνόδου Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17.

Γραμματεὺς — Κλητῆρ.

Ἄρθρον 25.

Καθήκοντα Γραμματέως παρὰ τῷ Δευτεροβαθμίῳ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριῳ ἐκπληροῖ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὸν Γράμματέα ἀπόντα, κωλυόμενον ἢ ἄλλως ἐλλείποντα ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὀριζόμενος ἐκ τῶν υπογραμματέων ἢ γραφέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Καθήκοντα κλητῆρος καὶ παρὰ τῷ Δευτεροβαθμίῳ διὰ τοὺς Μητροπολίτας Δικαστήριῳ ἐκτελοῦσιν οἱ κλητῆρες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 26.

Τὸ Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριου.

Ἄρθρον 27.

Τὰ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήρια, τὸ τε πρωτοβάθμιον καὶ τὸ δευτεροβάθμιον, συνεδριάζουσιν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Περὶ τοῦ διὰ τοὺς Συνοδικούς Δικαστηρίου.

Συγκρότησις.

Ἄρθρον 28.

Τὸ διὰ τὴν δίκην τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰς ἐν τῇ ἐκτελεσει τῶν Συνοδικῶν αὐτῶν καθηκόντων παραβάσεις ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ συγκαλούμενον Δικαστήριον συγκροτεῖται διὰ κληρώσεως ἐκ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν διατελεσάντων Συνοδικῶν κατὰ τὴν Συνοδικὴν περιόδον καθ' ἣν διεπράχθησαν αἱ παραβάσεις αἱ δοῦσαι ἀφορμὴν εἰς τὴν δίκην. Ἐὰν οὗτοι δὲν ὑπερβαίνωσι τοὺς 15, ἐκ τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῆς ὀλομελείας, ἐπικρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἐν ἰσοψηφίᾳ.

Ἄρθρον 29.

Οἱ Ἀρχιερεῖς προσκαλοῦνται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ὀρίζοντος τὸν τόπον τῶν συνεδρίων τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς πρώτης συνεδρίας αὐτοῦ.

Ἀρμοδιότης καὶ ποινά.

Ἄρθρον 30.

Τὸ διὰ τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, δικάζον πάντοτε ἐν πρώτῳ καὶ τελευταίῳ βαθμῷ, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἴας καὶ τὸ πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον ποινάς.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου εἰς ἀργίαν καταδικασθεὶς Συνοδικός ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ Συνοδικοῦ ἀξιώματος.

Ὁ ἐνεκα κυρίας ἢ παρεπομένης ποινῆς ἐκπεσὼν τοῦ Συνοδικοῦ ἀξιώματος κωλύεται ἐπι τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ὡς ἀναλάβῃ καὶ αὐτὸς Συνοδικὰ καθήκοντα.

Ἄρθρον 31.

Παρ' ἅσας τοῖς ἀνω Δικαστηρίοις πλὴν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ παρίσταται καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5187.

Περὶ μονίμου ἀποκλεισμοῦ καὶ περὶ ἐξαίρεσεως τῶν Δικαστῶν κλπ.

Νόμιμος ἀποκλεισμός.

Ἄρθρον 32.

Οὐδεὶς κληρικὸς δύναται νὰ μετᾶσχη ὡς δικαστῆς τῆς συ-

κρότησεως Ἐκκλησιαστικοῦ τινος Δικαστηρίου ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ἔργα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως.

α') Ἄν αὐτὸς ὑπῆρξεν, ὁ παθὼν ἐκ τοῦ ὑπὸ κρίσιν παρωπώματος.

β') Ἄν συνδέηται μετὰ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ παθόντος διὰ συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἢ μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ἢ διὰ κηδεστίας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

γ') Ἄν ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσει ἐξητάσθῃ ἤδη ὡς μάρτυς ἢ ἐξεπλήρωσεν ἤδη καθήκοντα συνηγόρου.

δ') Ὁ Μητροπολίτης ἂν ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσει ἐδίκασεν ὁ ἴδιός ὡς δικαστῆς κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἐξαίρεσις.

Ἄρθρον 33.

Ὁ κατηγορούμενος κληρικὸς ἢ μοναχὸς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ἀναφερομένων προσώπων διὰ τε τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ λόγους καὶ προσέτι δι' ὑπόνοιαν μεροληψίας.

Υπόνοια μεροληψίας ὑπάρχει ὡσάκις ὑφίσταται λόγος ἀποχρῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν δυσπιστίαν ἐπὶ τὴν μεροληψίαν τῶν προσώπων τούτων.

Δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐν γένει ὡς ἀσκαῦντος ἐν τῇ Μητροπόλει αὐτοῦ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 34.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸ Δικαστήριον εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἐξαιρετέος. Πρέπει δέ, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως μετ' ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως τῶν γεγονότων, ἐφ' ὧν οὗτοι στηρίζονται, καὶ τὴν πρότασιν τῶν μέσων τῆς ἀποδείξεως.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις δι' ὑπόνοιαν μεροληψίας πρέπει νὰ ὑποβάλληται πρὶν ἢ ὁ αὐτὸν κατηγορούμενος ὑποβληθῇ ὁπωσδήποτε ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἀφορώσαν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐξαιρετέου, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, πλὴν ἂν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐγγράφως, ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἀνεφύη κατόπιν ἢ ὅτι κατόπιν περιήλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαίρεσιν.

Πλειόνων δικαστῶν ἡ ἐξαίρεσις πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, συγχρόνως νὰ αἰτηθῇ, ἐπιφύλασσομένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἀνεφύη κατόπιν ἢ κατόπιν ἐγένετο γνωστὸς εἰς τὸν αἰτούντα καὶ ταῦτα ἀποδεικνύονται ἐγγράφως.

Ἄρθρον 35.

Ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις ὀφείλει νὰ ἐξηγηθῇ ἐγγράφως ἐπὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαίρεσεως.

Ὁφείλει πρὸς τοὺτοις πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως νὰ ἀπέχη πάσης περαιτέρω δικαστηριακῆς πράξεως.

Ἄρθρον 36.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως ἀποφαίνεται, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων, τὸ Δικαστήριον, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις, ἀλλ' ἄνευ συμμετοχῆς καὶ τούτου καὶ ἄνευ κλητεύσεως τοῦ αἰτησαμένου τὴν ἐξαίρεσιν.

Ἐὰν αἰτηθῇ ἡ ἐξαίρεσις πλειόνων συγχρόνως δικαστῶν, οἱ μὴπως ἐξαιρεθέντες δὲν κωλύονται ὅπως μετᾶσχωσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατὰ τῶν λοιπῶν στρεφόμενης αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως τοσούτων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ διὰ τακτικῶν ἢ ἀνακληρωματικῶν μελῶν συγκρότησις αὐτοῦ.

Ἀπόφασις.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, ἡ δεχομένη ἢ ἀπορρίπτουσα τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν, συντάσσεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 123 καὶ 124 τύπον, εἰς οὐδὲν δ' ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται.

Τὰ ἔξοδα τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας βαρύν-

νοισι τὸν ὑποβάλλοντα τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν ἐὰν αὐτὴ ἀπερρίφθῃ, ἄλλως βαρύνουσι τὸ TAKE.

Ἄρθρον 38.

Ὁ κατηγορούμενος, ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ὑποβάλων προφανῶς προπετὴ αἴτησιν ἐξαιρέσεως δύναται νὰ καταδικασθῇ διὰ τῆς ἀποριπτούσης τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ TAKE μέχρι τῶν δραχμῶν χιλίων.

Ἐκουσία ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 39.

Δικαστής, ἀνακριτής ἢ γραμματεὺς, συνειδῶς ἑαυτῷ λόγον ἐξαιρέσεως, ὑποβάλλει τοῦτον τῷ εἰς ὃ ἀνήκει Δικαστηρίῳ πρὸς ἀπόφασιν.

Τοῦτο δ' ἀποφαίνεται ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ αἰτούντος τὴν ἐαυτοῦ ἐξαιρέσιν.

Ἄρθρον 40.

Ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ὁ ἀνακριτής καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀνακρίνοντος, συνειδότες ἑαυτοῖς λόγον ἐξαιρέσεως, ὑποβάλλουσιν αὐτὸν τῷ οἰκείῳ Μητροπολίτῃ, ὅστις ἐὰν κρίνῃ τοῦτον ἰσχυρὸν προβαίνει εἰς τὴν προσήκουσαν ἀντικατάστασιν.

Εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην ὡσαύτως ὑποβάλλονται καὶ αἱ αἰτήσεις περὶ ἐξαιρέσεως τῶν προσώπων τούτων, οὗτος δὲ ἀποφαίνεται μόνος ἐπ' αὐτῶν καί, ἐὰν διατάξῃ τὴν ἐξαιρέσιν, προβαίνει εἰς τὴν προσήκουσαν ἀντικατάστασιν.

Ἄρθρον 41.

Οἱ Ἀρχιερεῖς, δικάζοντες ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικῶς Δικαστηρίοις, φέρουσι τὸ ἐγκόλπιον καὶ τὸ ἐπανωκαλύμμαχον.

Ποινὴ κατὰ τῶν μὴ προσερχομένων.

Ἄρθρον 42.

Ἀρχιερεῖς μὴ Συνοδικοί, κληθέντες κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συγκροτήσεως ἢ πρὸς συγκρότησιν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, μὴ προσερχόμενοι δὲ ἄνευ νομίμου δικαιολογίας ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς τακτικῆς προσκλήσεως, στεροῦνται ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ ἐνὸς μηνιαίου ἐπιδόματος αὐτῶν, ἐπιφυλάσσεται δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἡ καταδίωξις αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, δυναμένου νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τὴν παράβασιν καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας μέχρι 15 ἡμερῶν.

Τὴν στέρησιν ἀπαγγέλλουσιν τὰ σχετικὰ Δικαστήρια, συγκροτούμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νομίμως καὶ ἐκ μόνων τῶν ἐν Ἀθήναις εὑρισκομένων μελῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 43.

Νόμιμος δικαιολογία θεωρεῖται α) νόσος τοῦ Ἀρχιερέως, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσέλευσιν αὐτοῦ, βεβαιουμένη δι' ἐκθέσεως δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, β) λόγοι σπουδαῖοι καὶ ἀποχρώντως μεμαρτυρημένοι, καταστήσαντες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἀδύνατον τὴν προσέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως.

Ἄρθρον 44.

Τὴν στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος ὡς καὶ τὴν τυχὸν ἐπιβληθεῖσαν ἀργίαν δύναται νὰ ἄρῃ τὸ δικαστήριον, ἐὰν μετὰ σχετικῶν ὑπόμνημα τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν στέρησιν Ἀρχιερέως πεισθῇ, ὅτι ὑπῆρχε νόμιμος δικαιολογία τῆς μὴ προσελεύσεως.

Ἐὰν τὴν στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος καὶ τὴν τυχὸν ἐπιβληθεῖσαν ἀργίαν ἐπέβαλε τὸ Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον, τὴν ἄρσιν αὐτῆς, διαλυθέντος ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Δικαστηρίου, δύναται ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ν' ἀπαγγεῖλῃ ἢ Ἰ. Σύνδοξος.

Περὶ ἐπιδόσεων.

Ἄρθρον 45.

Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλήσεις, αἱ ἐπιδοταὶ ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιδοταὶ ἔγγραφα ἐπιδίδονται διὰ κλητῆρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἐντελλόμενος τὴν ἐπίδοσιν, ἢ καὶ διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γενήσεται ἡ ἐπίδοσις, ἢ διὰ κληρικοῦ.

Ἐπὶ κατηγορουμένων Ἀρχιερέων αἱ πρὸς αὐτοὺς ἐπίδοσεις γίνονται μόνον διὰ κληρικοῦ.

Ἄρθρον 46.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν παραδίδει κατὰ κανόνα τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφο εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν τούτο ἀπευθύνεται.

Ἐὰν ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν μὴ εὔρῃ τὸν πρὸς ὃν τὸ ἔγγραφο ἀπευθύνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἢ εὔρῃ μὲν αὐτὸν ἀλλ' οὗτος ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τούτο, ἐγχειρίζεται τὸ ἔγγραφο εἰς τινὰ τῶν συνοίκιων ἢ τῶν ὑπηρετῶν, ἐξαιρουμένων τῶν παιδῶν ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον τοῦ ἐπιδίδοντος ἀντίληψιν.

Ἄρθρον 47.

Ἐὰν ἔ τε πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καὶ οἱ σύνοικοι ἢ οἱ ἐτηρέται αὐτοῦ ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἔγγραφο, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν κολλᾷ αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐπὶ παρουσίᾳ δύο προσλαμβανομένων μαρτύρων.

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν μηδεὶς εὔρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ὁ ἐνεργῶν αὐτὴν καταθέτει τὸ ἔγγραφο κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἢ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ἢ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα ἢ παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ παρὰ τινι τῶν διδασκάλων τοῦ τόπου τῆς ἐπίδοσεως ὑποχρεουμένων νὰ παραδώσωσι ταύτην καὶ κολλᾷ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἐπὶ παρουσίᾳ προσλαμβανομένων δύο μαρτύρων, ἔγγραφο σημείωμα, περιέχον συνοπτικὴν περιγραφήν τοῦ κατατεθέντος ἔγγραφου καὶ ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς γενομένης καταθέσεως.

Ἄρθρον 49.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν ὀφείλει προσέτι νὰ ἐρευνήσῃ μὴ τυχὸν ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ἔγγραφο ἀποδημῇ καί, ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἐντελλόμενον τὴν ἐπίδοσιν.

Πιστοποιήσις τῆς ἐπίδοσεως.

Ἄρθρον 50.

Περὶ τῆς γενομένης ἐπίδοσεως συντάσσεται ἐπὶ τόπου ἀποδεικτικὸν ἐν ᾧ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὁ μὴν καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐπίδοσεως ἔτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰς ὃν ἐνεχειρίσθη τὸ ἔγγραφο, ὑπογράφεται δὲ τούτο ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἐπίδοσιν καὶ τοῦ λαβόντος τὸ ἔγγραφο.

Ἄν ὁ λαβὼν τὸ ἔγγραφο δηλώσῃ, ὅτι εἶναι ἀγράμματος ἢ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, ἢ ἂν ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ, ἢ ἂν τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφο ἐκολλήθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, γίνονται μνεῖα τούτου ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ, προσλαμβάνονται δὲ δύο μαρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα ζέον νὰ ἀναφέρονται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ καὶ οἵτινες προσυποφουσι τούτο, ἐὰν γινώσκωσι γράμματα.

Ἄρθρον 51.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν ὀφείλει προσέτι νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου ἔγγραφου τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρονολογίαν, τὸν τόπον τῆς ἐπίδοσεως καὶ τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ τούτο ἐνεχειρίσθη, ἢ τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἐκολλήθη, καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σημείωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 52.

Ἐπὶ ἐπίδοσιν γινόμενων κατὰ τὰ ἄρθρον 47 τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπίδοσεως περιέχει τὴν πιστοποίησιν περὶ τοῦ τρόπου, καὶ ὃν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου.

Ἐπίδοσις διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 53.

Ἐπίδοσις γινόμενα διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς δύναται νὰ ἐνεργῶνται καὶ κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπίδοσεων τῶν ποινικῶν δικογράφων ἐν ταῖς κοιναῖς ποινικαῖς δίκαις.

Ἐπίδοσις ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 54.

Ἐπὶ ἐπίδοσιν ἐνεργητέων ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἀπευθύνεται ἢ προσήκουσα παράκλησις πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἵνα αὕτη ἐντείλῃ τὴν ἀρμοδίαν Πρεσβείαν ἢ τὴν οἰκίαν Προξενικῆς Ἀρχῆς τὴν ἐπίδοσιν.

Ἐπίδοσις ἐπὶ κατηγορουμένου ἀγνώστου διανομῆς.

Ἄρθρον 55.

Ἐπὶ κατηγορουμένου ἀγνώστου διανομῆς ἡ ἐπίδοσις λο-

γίεται γενομένη, εάν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου γνωστοποιηθῆ διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μιᾶς ἐφημερίδος καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες.

Ἡ ἐκλογή τῆς Ἐφημερίδος ἀνήκει εἰς τὸν ἐντελλόμενον τὴν ἐπίδοσιν, ἢ δὲ δαπάνη βαρύνει τὸ TAKE.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἄρθρον 56.

Ἐν τῇ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίᾳ εἶναι δεκτὸν πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον.

Ἐπιβολὴ ὄρκου εἰς τὸν κατηγορούμενον δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 57.

Ὁ δικαστὴς δὲν δεσμεύεται ὑπὸ νομικῶν κανόνων ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν ἀποδείξεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποφαίνεται κατ' ἐλευθερίαν πεποιθήσιν ἀντλουμένην ἐκ τοῦ συνόλου τῆς συζητήσεως καὶ τῶν ἀποδείξεων.

Ἰδίᾳ δὲ ὁ δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν τυχὸν ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου, τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, τὴν γνώμην τῶν πραγματογνῶμων, τῶν ἐγγράφων, τὸ πόρισμα τῆς δικαστικῆς αὐτοψίας.

Ἀλλὰ καταδίκην κληρικῶν εἰς οἰανδήποτε ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν δὲν δύναται νὰ στηριχθῆ ἐπὶ τῆς μαρτυρίας ἐνὸς μόνου μαρτύρου.

Περὶ μαρτύρων.

Ἰσχυροὶ πρὸς ἐμφάνισιν.

Ἄρθρον 58.

Πᾶς προσκαλούμενος ὡς μαρτυρήσει ἐνώπιον τοῦ ἀνακρίνοντος κληρικοῦ, ἢ ἐνώπιον ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει κατὰ κανόνα νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ προσκαλοῦντος αὐτὸν ἀνακριτικοῦ ὄργάνου τῆς Ἐκκλησίας ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Δὲν ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἑνεκα προεδρηκίας ἡλικίας ἢ νόσου ἀδυνατοῦντες νὰ προσέλθωσιν.

Πᾶντες οὗτοι ἐξετάζονται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν.

Ἄρθρον 59.

Ἰσχυροὶ, Στρατηγοὶ ἔχοντες διοικήσιν, Εἰσαγγελεῖς καὶ Νομάρχαι ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν μόνον ἐὰν προσκαλῶνται νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ Ἀρχιερέως ἐν ᾧ τόπῳ ἐδρεύουσιν, ἢ ἐὰν διατρέβωσιν ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτῶν, ἐν ᾧ τόπῳ διατρέβουσι.

Ἄρθρον 60.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρέποντες ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν μόνον ἐὰν προσκαλῶνται νὰ ἐξετασθῶσιν ἐν ᾧ τόπῳ διατρέβουσιν.

Ἄρθρον 61.

Ὁ πρὸς ἐμφάνισιν ὑπόχρεως, ἐὰν νομίμως κλητευθεὶς μὴ ἐμφανισθῆ ἄνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος, ἢ, ἐὰν προσεκληθῆ πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον Δικαστηρίου, ὑπὸ τούτου εἰς πρόστιμον ὑπὲρ τοῦ ΟΔΒΗ. μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων.

Ἄρθρον 62.

Ἐὰν, ἐπαναληφθείσης τῆς κλήσεως, ὁ ἀπειθήσας μάρτυς δὲν ἐμφανισθῆ καὶ αὐτὸς ἀδικαιολογητῶς, τὸ πρόστιμον δύναται νὰ διπλασιασθῆ.

Κατὰ τοῦ δις προσκληθέντος καὶ μὴ ἐμφανισθέντος ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἐνταλμα βίαιας προσαγωγῆς, ὑπερ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἢ Ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑποχρεομένην πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 63.

Ἐὰν ὁ ἀπειθήσας μάρτυς, ἐμφανισθεὶς μετὰ τὴν πρώτην ἢ καὶ τὴν δευτέραν κλήσιν, δικαιολογήσῃ ἀπογώντως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακρίνοντος, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ δικαστηρίου τὴν μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ ὁ ἀνακρίνων ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν περὶ τοῦτο ἀπόφασιν.

Κλήσις.

Ἄρθρον 64.

Οἱ μάρτυρες προσκαλοῦνται δι' ἐγγράφου κλήσεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ φερομένης τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ τὴν σφραγίδα.

Ἐὰν ὁ μάρτυς προσκαλῆται πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τὴν κλήσιν ἐκδίδει ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 65.

Ἐν τῇ κλήσει ἀναγράφεται ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁ τόπος τῆς ἐμφάνισεως, ὑπομνησκονται δὲ καὶ τὰ ἐπιβλαβῆ ἐπακολούθηματὰ τῆς ἀπειθείας.

Ἄρθρον 66.

Ἡ κλήσις ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκδόντος αὐτήν. Ἡ κλήσις δέον νὰ ἐπιδοθῆ εἰκοσι τέσσαρας τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης ἡμέρας.

Ἐὰν ὁ μάρτυς κατοικῆ ἢ διατρέβῃ εἰς τόπον ἄλλον παρὰ τὸν τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τῶν ὁποίων καλεῖται νὰ ἐμφανισθῆ, ἢ πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ 5 μὲν ἡμέρας, ἐν ᾧ ἄλλος τόπος εὑρίσκεται ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπισκοπῇ, κατὰ δέκα δὲ ἡμέρας ἐὰν ὁ καλούμενος διαμένῃ ἢ διατρέβῃ ἐν ἑτέρᾳ Ἐπισκοπῇ.

Κλήσις στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.

Ἄρθρον 67.

Ἡ κλήσις ὡς μαρτύρων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἐν γένει στρατιωτικῶν γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸν οἰκείον Φρούραρχον.

Ἡ κλήσις ὡς μαρτύρων τῶν ἀνήκόντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὴν οἰκείαν ἀρχήν.

Ἡ κλήσις ἀξιωματικῶν, στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἐν γένει στρατιωτικῶν εὑρισκομένων ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, ὡς καὶ ἡ τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναυτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργεῖον.

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται, ναῦται, στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ὑπάλληλοι, διατελοῦντες ἐν ἀδείᾳ, κλητεύονται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ἀεθλώδη τὸς εἰσακίε

Ἀνίκανοι μάρτυρες.

Ἄρθρον 68.

Δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες :

α) Οἱ μὴ πῶ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔτι δὲ καὶ οἱ διανοητικῶς νοσούντες.

β) Οἱ ἀποβεβλημένοι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, οἱ μὴ χριστιανοὶ καὶ οἱ αἰρετικοὶ ἢ σχισματικοί.

γ) Οἱ ἐπὶ ψευδορκίᾳ καταδικασθέντες ὑπὸ κοινῆς ποινικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἔτι δὲ αἱ ἀποβεβλημένοι πρὸς ἐμφάνισιν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὡς προαγωγοί.

δ) Ἡ σύζυγος ἢ ἡ διατελέσασα σύζυγος τοῦ κατηγορουμένου, ἔτι δὲ οἱ διατελοῦντες πρὸς τὸν κατηγορούμενον εἰς σθένιν συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ἢ εἰς σθένιν κηδεστέας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐν τῷ δευτέρῳ βαθμῷ ἐκ πλαγίου, ἔστω καὶ ἐν δὲν ὑφίσταται πλέον ὁ γάμος δι' οὗ συνήθη ἢ κηδεστέα.

Δὲν ἐξετάζονται ὡσαύτως ὡς μάρτυρες οἱ κληρικοὶ ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι γινώσκουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως.

Ἄρθρον 69.

Οἱ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες δημόσιοι ὑπάλληλοι μόνον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες περὶ γεγονότων ἀφορρόντων εἰς τὴν πρὸς ἐχθρότητα ὑποχρέωσιν αὐτῶν.

Ἡ προϊσταμένη Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀρνήθῃ τὴν ἔγκρισιν μόνον ἐν ἡ μαρτυρία ἤθελε βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Δικαίωμα ἀρνήσεως τῆς μαρτυρίας.

Ἄρθρον 70.

Δικαίωσιν νὰ ἀρνήθῶσιν τὴν ἐαυτῶν μαρτυρίαν :

α) Συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐνε-

πιστεύθη εις τούτους υπό την ρηθείσαν ιδιότητα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλύθησαν τῆς πρὸς ἐγεμύθειαν ὑποχρεώσεως.

β) Δικηγόροι, ἰατροὶ καὶ ματαίαι ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐνεπιστεύθη εἰς τούτους ἐν τῇ ἐναγκήσει τοῦ ἐπαγγελλομένου αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλύθησαν τῆς πρὸς ἐγεμύθειαν ὑποχρεώσεως.

γ) Οἱ Ἀρχιερεῖς, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι γινώσκουσιν παρὰ τῶν δῖσταμένων συζύγων ἐν τῇ ἐναγκήσει τῶν πρὸς συμφιλίωσιν καθηκόντων αὐτῶν.

Πᾶς μάρτυς δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐρωτήσεων ἢ ἐφ' ὧν ἀπάντησις ἤθελεν ἐπισύρει τὸν κίνδυνον ποινικῆς διώξεως καθ' ἑαυτοῦ.

Ὅρκος τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρον 71.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνὸρκως.

Ἄνωμοι ἐξετάζονται οἱ περὶ ὧν ὑπάρχει ὑπόνοια, ὅτι συνέπραξαν ὡπωσδήποτε μετὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν προσαποσπασμένην αὐτῷ πράξιν, καὶ οἱ ἤδη ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμπράξει καταδικασθέντες ὑπὸ κοινῆς ποινικῆς ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 72.

Ἐκαστος μάρτυς ὁμνύει πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐξετάσεως αὐτοῦ.

Πρὸ τῆς ὁρκίσεως πρέπει νὰ ἐπεξηγητῆται εἰς τὸν μάρτυρα κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον ἡ ἔννοια καὶ ἡ σημασία τοῦ ὅρκου, ὡς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ψευδορκίας.

Οἱ μάρτυρες ὁρκίζονται ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὸν δὲ τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καθωρισμένον ὅρκον.

Ἄρθρον 73.

Οἱ ἀρχιερεῖς, πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι ἐξεταζόμενοι ὡς μάρτυρες δὲν ὁμνύουσιν, ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ φέροντες τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ στήθους, διαβεβαιούμενοι οἱ μὲν ἀρχιερεῖς ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τῇ ἱερωσίᾳ αὐτῶν, ὅτι θὰ μαρτυρήσωσι τὴν ἀλήθειαν.

Ἄρθρον 74.

Ἄλλοι δυνάμενοι μὲν νὰ γράψωσι, ὁμνύουσιν ἀντιγράφοντας τὸν τύπον τοῦ ὅρκου καὶ ὑπογράφοντας αὐτὸν, ἀδυνατοῦντες δὲ νὰ γράψωσι, ὁμνύουσι τῇ βοήθειᾳ διερμηνέως διὰ σημείων.

Ἄρθρον 75.

Ἐάν, εἴτε ἐν τῇ προκακρίσει, εἴτε πρὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἐπαναληθῇ ἡ ἐξετάσις μάρτυρος ἐξετασθέντος ἤδη ἐνὸρκως ὁ ἀνακρίνων (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τὸ Δικαστήριον) δύναται ἀντὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ὁρκίσεως τοῦ μάρτυρος, νὰ προκαλέσῃ τὴν βεβαίωσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀληθῆ μαρτυρεῖ ἀναφερόμενος εἰς τὸν δοθέντα ἤδη ὅρκον.

Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρον 76.

Ἡ ἐξέτασις ἀρχεται δι' ἐρωτήσεων πρὸς τὸν μάρτυρα περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας του, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ τῆς θρησκείας.

Ἐν ἀνάγκῃ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν μάρτυρα ἐρωτήσεις περὶ γεγονότων ἀφορῶντων εἰς τὴν πρὸς μαρτυρίαν ἱκανότητα ἢ εἰς τὴν ἀξιοπιστίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν παθόντα.

Ἄρθρον 77.

Εἴτα προσκαλεῖται ὁ μάρτυς, ὅπως ἐκθέσῃ ἐν συνεχείᾳ πᾶν ὅ,τι γινώσκει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ.

Πρὸς διασφάξιν καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μαρτυρίας, ὡς καὶ πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ λόγου τῆς γνώσεως, ἀπευθύνονται ἐν ἀνάγκῃ ἕτεροι ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μάρτυρα.

Μάρτυρες κωφοί, ἄλλοι κωφάλλοι, ἢ ἀγνοοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἄρθρον 78.

Ἐάν ὁ μάρτυς εἶναι κωφός, ἢ ἄλλος ἢ κωφάλλος, δὲν εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ ἐγγράφως συνεννόησις, προσλαμβάνεται διερμηνεὺς ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ ἐπὶ ἐξετάσεως ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἐὰν αὐτὸς ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ μαρτύρων μὴ ἐγγραπτῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἄρθρον 79.

Ὁ διερμηνεὺς ὁμνύει ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἢ ἐάν εἶναι ἱερωμένος, διαβεβαιουῦται ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἢ τῇ ἱερωσίᾳ αὐτοῦ, ὅτι θέλει διερμηνεύσει πιστῶς καὶ εὐσυνειδητῶς.

Ἄρθρον 80.

Οἱ λόγοι οἱ ἀποκλείοντες τὸν διορισμὸν τινος ὡς πραγματογνώμονος ἀποκλείουσι τὸν διορισμὸν αὐτοῦ καὶ ὡς διερμηνέως.

Τοῦ διορισθέντος διερμηνέως δύναται ὡσαύτως νὰ αἰτηθῇ ἡ ἐξαιρέσις ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου δι' οὓς λόγους δύναται νὰ αἰτηθῇ ἡ ἐξαιρέσις τοῦ πραγματογνώμονος.

Περὶ τῆς ἐξαιρέσεως ἀποφαίνεται ὁ προσλαβὼν τὸν διερμηνεὺν ἀνακριτῆς, ἢ ἐπὶ προσλήψεως διερμηνέως κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐξέτασιν, τὸ Δικαστήριον.

Ἄρθρον 81.

Ἡ ἐν τῇ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία ἐν γνώσει ψευδορκίᾳ τοῦ μάρτυρος κολάζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἐπὶ ἀρνήσεως μαρτυρίας ἢ τοῦ ὅρκου.

Ἄρθρον 82.

Κατὰ τοῦ ἀνευ νομίμου λόγου ἀρνούμενου τὴν μαρτυρίαν ἢ τὸν ὅρκον τῆς μαρτυρίας ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου) πρόστιμον ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων.

Ἄρθρον 83.

Οἱ μάρτυρες ἔχουσι δικαίωμα νὰ αἰτήσωσιν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς δαπάνας πορείας καὶ διαμονῆς αὐτῶν. Αὗται προσδιορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων περὶ ποινικῆς διατιμῆσεως ὑπὸ τῆς προκαλούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κλήσεως καὶ κάτωθι αὐτῆς.

Ἄρθρον 84.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ μάρτυρος ὁ ἀνακρίνων ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ μάρτυς κληθεῖς ἐνεφανίσθη, γράφει κατ' αἴτησιν αὐτοῦ κάτωθι τῆς ὑπὸ τὴν κλήσιν πράξεως περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μάρτυρος τὰς λέξεις «ἐθεωρήθη—ἐκτελεστή» καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, παραδίδεται δὲ εἰς τὸν δικαιούχον πρὸς ἐξόφλησιν.

Ἄρθρον 85.

Ἡ κλήσις ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ ἢ τῶν τοπικῶν Συμβουλίων τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄρθρον 86.

Ἡ κλήσις ἀνάγκη νὰ προσαχθῇ πρὸς ἐξόφλησιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς θεωρήσεως μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην ἀποσβέννεται πᾶν δικαίωμα τοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἐξόφλησις γράφεται ἐπ' αὐτῆς τῆς κλήσεως καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου, ἀν δὲ οὗτος ἀδυνατῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὁ καταβάλων ταμίαις βεβαίωσι τοῦτο ἐπὶ τῆς κλήσεως.

Ἄρθρον 87.

Ὡς αὐτοψία θεωρεῖται πᾶσα δικαστικὴ πράξις δι' ἧς τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ ἀνακρίνων ἀντιλαμβάνεται τῆς ὑπάρξεως ὀρισμένης πραγματικῆς καταστάσεως δι' ἀμέσου ἀντιλήψεως οἰονδήποτε καὶ ἀν εἶναι τὸ αἰσθητήριον δι' εὐ ἐγένετο ἡ ἀντίληψις.

Περὶ πραγματογνωμοσύνης.

Περὶπτώσεως διεξαγωγῆς.

Ἄρθρον 88.

Ὅσαίς διὰ τὴν κατανόησιν ἢ τὴν ἐκτίμησιν πραγματικῶν γεγονότων ἢ καταστάσεων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, ἃς ὁ ἀνακρίνων ἢ ὁ δικαστῆς δὲν ἔχει συνήθως, δύναται νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὰς περιστάσεις, κλείοντες πραγματογνώμονες.

Διορισμὸς πραγματογνώμωνων καὶ ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 89.

Οἱ πραγματογνώμονες διαρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος, ἢ (κατὰ τὰς περιστάσεις) ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἀνακοινούνται δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν κατηγορουμένον.

Ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ τὴν ἐξαιρέσιν τοῦ πραγματογνώμονος δι' οὓς λόγους δύναται νὰ αἰτηθῇ ἡ ἐξαιρέσις δικαστῶν.

Δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ πραγματογνώμων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξητάσθῃ ἡδὲ ὡς μάρτυς.

Ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως ἀπορρίπτεται ἀνεκκλήτως ὁ διοριστὴς τὸν πραγματογνώμονα.

Υποχρεώσεις πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἄρθρον 90.

Ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνατεθείσαν εἰς αὐτὸν πραγματογνωμοσύνην ἐὰν εἶναι δημοσίᾳ διορισμένος πρὸς γνωμοδοτήσεις τοῦ αἰτουμένου εἵδους, ἢ ἂν ἀσκήσῃ δημοσίᾳ πρὸς βίωσιμον τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, ἢ τὸ ἐπιτήδευμα, ὧν ἡ γνώσις ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς γνωμοδοτήσεως, ἢ ἐὰν διὰ τὴν ἀσκήσιν ταύτην ἔλαβε δημοσίον διορισμὸν ἢ ἀδειαν.

Ἄρθρον 91.

Ὁ πραγματογνώμων δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ τὴν γνωμοδότησιν δι' οὓς λόγους καὶ ὁ μάρτυς δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν.

Ὁ διοριστὴς πραγματογνώμονα δύναται καὶ δι' ἄλλους λόγους ἀπορῶντας κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν πραγματογνώμονα τῆς πρὸς γνωμοδοτήσιν ὑποχρεώσεως.

Δημόσιος υπάλληλος δὲν ἐξετάζεται ὡς πραγματογνώμων ἐὰν ἡ προϊσταμένη τοῦτου ἀρχὴ δηλώσῃ, ὅτι ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ ἤθελε παραβλάψῃ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 92.

Ὁ πραγματογνώμων πρὶν ἢ γνωμοδοτήσῃ ἠμύνει πρὸ τοῦ διορισαντος αὐτὸν, ὅτι θέλει ἐκτελέσει ἀμερολήπτως καὶ μετὰ πάσης εὐσυνειδησίας τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσαν πραγματογνωμοσύνην.

Ἡ ὀρκισίς παραλείπεται ἐὰν ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ὤμοσεν ἐφ' ἄπαξ πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀρκεῖ ἡ ἐπίκλησις τοῦ δοθέντος ἡδὲ ὄρκου.

Ἄρθρον 93.

Ἡ γνώμη τοῦ πραγματογνώμονος δηλοῦται ἐγγράφως ἢ προσφορικῶς κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ.

Περὶ τῆς προσφορικῆς γνωμοδοτήσεως συντάσσεται ἔκθεσις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις δοθῇ προσφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ ἀνακριτοῦ, γίνεται μνεία ταύτης ἐν τοῖς πρακτικαῖς.

Ἡ ἐγγράφος γνωμοδότησις, φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ πραγματογνώμονος, ἐγγειρίζεται εἰς τὸν ἀνακρίνοντα ἢ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, οἵτινες κάτωθι ταύτης πιστοποιοῦσι τὴν ἐγγείρισιν αὐτῆς καὶ ὑπογράφουσι τὴν πιστοποίησιν μετὰ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 94.

Ὁ ἐκτελέσας τὰ ἔργα αὐτοῦ πραγματογνώμων δικαιούται νὰ ἀξιώσῃ ἀποζημιώσιν διὰ τὴν πορείαν καὶ τὰς ἡμεραργίας καὶ ἀνάλογον ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἐργασίαν.

Ἡ τε ἀποζημιώσις καὶ ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ διορισαντος τὸν πραγματογνώμονα ἢ, ἐὰν ὁ πραγματογνώμων διορισθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Τὰ ἐκκαθαρισθέντα δικαιώματα καταβάλλονται εἰς τὸν δικαιούχον ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. δικαιουμένου εἴτα νὰ εἰσπράξῃ ταῦτα παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Περὶ ἀποφάσεων.

Κατάρτισις

Ἄρθρον 95.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καταρτίζονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

Ἐὰν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνώμων, μηδεμίαν δὲ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ὁ προεδρεύων πειράται νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτου πλειοψηφίας διὰ διαιρέσεως τῶν ζητημάτων καὶ ἐπαγαλήψεως τῆς ψηφοφορίας. Ἐὰν ἡ ἀπόπειρα ἀστοχῆσῃ, αἱ διὰ τὸν κατηγορούμενον δυσμενέσταται ψήφοι προστίθενται εἰς τὰς ἀμέσως ἕκτον δυσμενεῖς μέχρις οὗ σχηματισθῇ ἀπόλυτος πλειοψηφία.

Ἐπὶ ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ἐπιεικεστέρα γνώμη.

Ἐὰν γεννηθῇ ἀμειψέτησις ἰσοτέρᾳ τῶν δύο ἰσοψηφῶν γνώμων εἶναι ἢ διὰ τὸν κατηγορούμενον ἤκτον δυσμενέως, γίνεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς προκαταρκτικοῦ, ἰδιαιτέρα ψηφοφορία. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην ἐπέλθῃ ἰσοψηφία, ἐπικρατεῖ διὰ τὴν λύσιν τοῦ προκαταρκτικοῦ τούτου ζητήματος ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 96.

Τὸ ζήτημα ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη συμπληρώσεως τῆς διαδικασίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα προκαταρκτικὰ ζητήματα, δέον νὰ προηγηθῶσι τῆς ψηφοφορίας.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως τὸ ζήτημα, ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἔνοχος τοῦ εἰς αὐτὸν προσαπτομένου παραπτώματος, προηγείται τῇ ψηφοφορίᾳ τοῦ ζητήματος περὶ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς. Ἐὰν δὲ εἰς τὸν κατηγορούμενον προσάπτωνται πλείονα τοῦ ἐνὸς παραπτώματα, γίνεται ἰδιαιτέρα ψηφοφορία περὶ ἐνὸς ἐκάστου ὡς πρὸς τὴν ἐνοχλήν ἢ ἀθωότητά.

Ἡ διάσκεψις περὶ τῆς ποινῆς ἀνάγκη νὰ περιορίζεται εἰς ἐκείνα μόνον τὰ παραπτώματα ὧν ἐκρίθη ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος. Ἐνταῦθα οἱ πρότερον ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος ἀποφηνάμενοι δικασταὶ δύναται νὰ ἀρνηθῶσι ψήφον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ποινῆς, τότε δὲ αἱ ψήφοι αὐτῶν προστίθενται εἰς τὰς ψήφους τῶν ἐμφρασάντων τὴν ἐπιεικεστάτην ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου γνώμην.

Διάσκεψις καὶ ψηφοφορία.

Ἄρθρον 97.

Ἡ διάσκεψις γίνεται μυστικῇ περιστακτικῶν μόνον τοῦ Γραμματέως, διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Οὗτος θέτει τὰ ζητήματα καὶ συλλέγει τὰς ψήφους. Τὰς τυχόν διαφωνίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς σειράς τῶν ζητημάτων λύει τὸ Δικαστήριον.

Ὁ δικαστὴς, ἐπιφυλακτικῶν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου άρθρου, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ψήφον ἐπὶ τινος ζητήματος διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐπὶ προηγηθέντος ζητήματος ἀπέβη ἐναντίον τῆς γνώμης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 98.

Ἐν τῇ ψηφοφορίᾳ προηγουμένη οἱ νεώτεροι κατὰ τὴν χριστονομίαν.

Ἐὰν ὀρίσθῃ εισηγητῆς, οὗτος ψηφίζει πάντοτε πρῶτος. Ὁ Πρόεδρος ψηφίζει τελευταῖος.

Πρακτικὸν διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 99.

Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται πρακτικὸν, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἡ ψήφος ἐνὸς ἐκάστου, ἢ ἡ ὁμοψηφία καὶ καταχωρίζεται ἡ σχηματισθεῖσα ἀπόφασις.

Πᾶς ψηφίζων δικαιούται νὰ καταχωρήσῃ ἐν τῷ πρακτικῷ τὴν διαφέρουσαν γνώμην αὐτοῦ μετὰ τῶν αἰτιολογιῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ οἱ ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς Δικαστηρίοις ἔχοντες ἀπλῶς συμβουλευτικὴν ψήφον.

Τὸ πρακτικὸν ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

Περὶ τῆς διαδικασίας ἐπὶ κατηγορουμένων προσβυτέρων, διακόνων, ὑποδιακόνων καὶ μοναχῶν.

Ἄρθρον 100.

Ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης (ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ) λαθῶν γνώσιν, εἴτε κατόπιν μηνύσεως, εἴτε καὶ οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, ὅτι κληρικὸς ἢ μοναχὸς ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐπαγόμενον ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν, ἐντέλλεται, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἐλαφροῦ παραπτώματος, δι' ὃ δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου πειθαρχικὴ ἐξουσία, εἰς ἐν τῶν μελῶν τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἢ ἄλλον κληρικὸν ὅπως προῆλθῃ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις.

Ἐπὶ ἀνακρίσεων διεξακτέων ἐν τῇ Μητροπόλει ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτῆς, ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν καὶ εἰς ἕτερον κληρικὸν αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ ἀνακριτοῦ.

Μήνυσις.

Ἄρθρον 101.

Ἡ μήνυσις γίνεται ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ μηνύοντος αὐτοπρο-

σώπως ή δι' ειδικής έγγραφου έντολής πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Μητροπόλεως, ὀφείλοντα νὰ ἀνακοινώσῃ ταύτην ἀμελητῶς τῷ Μητροπολίτῃ ή τῷ ἀναπληρωτῇ αὐτοῦ.

Ἡ μήνυσις μονογράφεται ἀνὰ πᾶν φύλλον ὑπὸ τοῦ δεχομένου αὐτῆν καὶ συντάσσεται περὶ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῆς κατὰ τὸν καθιερωμένον τύπον ἐκθεσίς, εἰς ἣν προσαρτᾶται ή ἐγχειρισθεῖσα μήνυσις. Αἱ τυχὸν μεταβολαὶ ή προσθήκαι δὲν γίνονται εἰς τὴν μήνυσιν, ἀλλὰ καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἐὰν ή μήνυσις ἐγένετο δι' ἐγγράφου έντολής, τὸ ἐγγράφον τῆς έντολής προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσίαν. Εἶνε ἀπαράδεκτος ή μήνυσις ή γενομένη κατὰ τοῦ κληρικοῦ ὑπὸ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ β' ἢ δ' άρθρ. β' καὶ γ' μνημονευομένων, πλὴν ἂν αὐτος ὑπῆρξεν ὁ παθὼν ἐκ τοῦ παραπτώματος τοῦ κληρικοῦ.

Προσωρινή ἀπαγόρευσις ἱεροπραξιῶν.

Ἄρθρον 102.

Ἐπὶ παραπτώματων προβλεπομένων καὶ ὑπὸ τοῦ κοινῶς ποινικῶ δικαίου, δι' ἃ διετάχθη ὑπὸ τῆς κοινῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς ή προσφυλάκις τοῦ κληρικοῦ ή ἱερωμένου μοναχοῦ, ὁ ἀρμοδίος Μητροπολίτης δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ προσωρινῶς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου πᾶσαν ἱεροπραξίαν, ἀνευ στερήσεως τοῦ μισθοῦ. Ἐν αὐτῷ δικαίωμα ἔχει ὁ Μητροπολίτης καὶ ἐπὶ παντὸς ἐτέρου παραπτώματος κολαζομένου διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐφ' ἧσον τοῦτο προσελάβετο δημόσιον σκάνδαλον.

Ἄρθρον 103.

Ἐπὶ ὀρισμένων ἀνακριτικῶν πράξεων διεξακτεῶν ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει, ὁ Μητροπολίτης ή ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ παρακαλεῖ τὸν τῆς Μητροπόλεως ταύτης ἀρχιερέα ὅπως ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν εἰς ἕνα τῶν ὑπ' αὐτὸν προσδύτερων καὶ πέμψῃ κατόπιν εἰς τὸν παρακαλοῦντα τὴν συντακτέαν ἐκθεσίαν.

Ἀμφισβητήσεις κατὰ τὴν ἀνάκρισιν.

Ἄρθρον 104.

Ἐὰν ὁ ἀνακρίνων ἀρῆται νὰ ἐκδώσῃ εἰς αἴτησιν τινα τοῦ κατηγορουμένου τὴν διακωνίαν, ὡς καὶ πᾶσαν ἐτέραν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων ἀμφισβήτησιν λύει ὁ οἰκείος Μητροπολίτης, κατ' αἴτησιν οἰουδήποτε τῶν διαφερομένων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπόφασις τοῦ ἀρχιερέως γράφεται δι' ἀπλῆς ἐπισημειώσεως κατόπι τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 105.

Αἱ ἀνακριτικαὶ πράξεις δὲν ἐνεργοῦνται δημοσίᾳ. Ἐν τούτοις πᾶσα ἀνακριτικὴ πράξις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ γραμματέως.

Καθῆκοντα γραμματέως τοῦ ἀνακρίνοντος, ἐὰν μὲν αἱ ἀνακρίσεις διεξάγονται ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Μητροπόλεως, ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν δὲ αὐταὶ διεξάγονται ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτῆς, ὁ εἰρημένος γραμματεὺς ή ὁ ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως ὀριζόμενος πρὸς τοῦτο προσδύτερος ή διάκωνος.

Ἄρθρον 106.

Ὁ ἀνακρίνων ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας. Ἐξετάζει δὲ καὶ πιστοποιεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅχι μόνον τὴν έντολήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀνακρίνων ἐξετάζει μάρτυρας, ἐξετάζει τὸν κατηγορουμένον, ποιεῖται αὐτοψίας, μελετᾷ ἐγγραφα δυνάμενα νὰ παραστήσωσιν αὐτῷ στοιχεῖα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς ή ἀθωότητος τοῦ κατηγορουμένου, διατάσσει κατὰ τὰς περιστάσεις πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐν γένει ποιεῖται χρῆσιν παντὸς οἰουδήποτε ἀποδεικτικοῦ μέσου, συντείνοντος κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Κατ' οἶκον ἔρευνα καὶ κατάσχεσις πειστηριῶν.

Ἄρθρον 107.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐρεύνης κατ' οἶκον ή κατασχέσεως πειστηριῶν πραγμάτων ή ἐγγράφων, ὁ ἀνακρίνων ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ἐισαγγελέα. Οὗτος δὲ προβαίνει εἰς τὰς τοιαύτας πράξεις, ὡς καὶ εἰς τὴν τυχὸν συνδυαζομένην αὐτοψίαν καὶ πραγματογνωμοσύνην, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποι-

νικῆς Δικονομίας, καὶ πέμπει τὴν συνταχθεῖσαν αἴτησιν μετὰ τῶν τυχὸν κατασχεθέντων πραγμάτων ή ἐγγράφων εἰς τὸν αἰτήσαντα κληρικόν.

Ἐξέτασις μαρτύρων.

Ἄρθρον 108.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος ἕκαστος κατ' ἰδίαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ τε κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγῆρου αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων.

Ὁ ἀνακρίνων δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ κατηγορουμένου, εἶτι δὲ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ ἐξετάσῃ συμπληρωματικῶς τὸν ἐξετασθέντα μάρτυρα κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον ή πρὸς ἄλλον μάρτυρα.

Κλήσις τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 109.

Ἡ ἀνάκρισις δὲν δύναται νὰ λογισθῇ περατωθεῖσα πρὶν ή ἐξετασθῇ ὁ κατηγορούμενος ή κληθεῖς πρὸς ἐξέτασιν ἀπειθήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἄρθρον 110.

Ὁ κατηγορούμενος προσκαλεῖται πρὸς ἐξέτασιν δι' ἐγγράφου κλήσεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ φεροῦσης τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Ἐν τῇ κλήσει περιέχεται ή ἡμέρα, ή ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς ἐμφανίσεως, δύναται δὲ νὰ περιληφθῇ καὶ ή πρὸς τὸν προσκαλούμενον ἀπειλή, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας θέλει διαταχθῇ ή βίαία προσαγωγή αὐτοῦ.

Ἐν τῇ πρὸς τὸν κατηγορούμενον κλήσει περιέχεται ὡσαύτως τὸ εἰς τούτον προσαπτόμενον παράπτωμα. Ἐὰν ὅμως ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ παραπτώματος ή ἐξ ἄλλης αἰτίας φαίνεται σκόπιμον νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ τοῦτο ἐν τῇ κλήσει, περιέχεται ἐν αὐτῇ ἀπλῶς ή μεία ὅτι ὁ προσκαλούμενος προσκαλεῖται πρὸς ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 111.

Ἡ κλήσις ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν, ἐνεργεῖται δὲ ή ἐπίδοσις κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις.

Ἡ κλήσις πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὀρισμένης ἡμέρας. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κατοικῇ ή διατρίβῃ ἐν ἄλλῳ τόπῳ παρὰ τὸν τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακρίνοντος, ή πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ πάντα μὲν ἡμέρας ἐὰν κατοικῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα δὲ ἡμέρας ἐν κατοικῇ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Μητροπόλεως. Ἄν ὁ κατηγορούμενος κατοικῇ ή διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὁ ἀνακρίνων τάσσει ἀνάλογον πρὸς ἐμφάνισιν προθεσίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ βραχυτέραν τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 112.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀπειθήσῃ μὴ ἐμφανισθῇ ὁ ἀνακρίνων δύναται νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς ἀρμοδίας εἰσαγγελικῆς ή Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τὴν βίαίαν ἐνώπιόν αὐτοῦ προσαγωγήν τοῦ κατηγορουμένου, συνωδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 62.

Ἐξέτασις τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 113.

Πρὸ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακρίνων ἐξηγεῖ εἰς τὸν κατηγορούμενον τοὺς λόγους τῆς κατηγορίας καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ἂν ἔχη νὰ ἀπαντήσῃ τι ἐπὶ τούτων.

Ἡ ἐξέτασις ἀνάγκη νὰ παρέχῃ τῷ κατηγορουμένῳ τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀναίρεσιν τῶν κατ' αὐτοῦ ὑπονοιῶν καὶ πρὸς πρότασιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ γεγονότων καὶ ἀποδείξεων.

Παραπειστικαὶ ἐρωτήσεις δὲν πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κατηγορούμενον, οὐδὲ νὰ ζητῆται φορτικῶς παρὰ τούτου ή μολογία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 114.

Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται ὅπως δι' ἐγγράφου αἰτήσεως υποβαλλομένης τῷ ἀνακρίνοντι ἀμέσως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει φερούσῃ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἐγχειρίσεως αἰτήσῃ προθεσίαν 48 ὥρων, πρὸ τῆς παρῶδου τῆς ὁποίας δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἀπολογίαν.

Τὴν προθεσίαν, ὑπαρχούσης εὐλόγου αἰτίας, δύναται νὰ παρατείνῃ ὁ ἀνακρίνων.

"Άρθρον 115.

Ο άνακρίνων, πρὸς τήρησιν τῆς εὐταξίας ἐν ᾧ τόποι διαξάγεται ἡ ἀνάκρισις, δικαιοῦται νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀπαιτουμένας διατάξεις.

Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἢ οἱ ἄλλως ὀπωσδήποτε διαταράσσοντες τὴν τάξιν ἢ μὴ τηροῦντες τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὸν ἀνακρίναντα σεβασμὸν δύναται νὰ τιμωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνακρίναντος ποινὴν διὰ προστίμου ὑπὲρ τοῦ TAKE μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων. Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει, τὸ σχετικὸν δὲ ἀπόσπασμα τῆς ἐκθέσεως ἐκτελεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἐπιβάλλουσα γρηματικὴ ποινὴ ὑπὲρ τοῦ TAKE ἀποφασίς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐὰν ἡ ἐπενεγκοῦσα διατάξις τῆς εὐταξίας πράξει φέρῃ βαρύτερον χαρακτήρα, προδεδωμένη ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιφυλάσσεται καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις.

Πέρασ τῆς ἀνακρίσεως.

"Άρθρον 116.

Περατώσεισ τῆς ἀνακρίσεως ὁ ἀνακριτὴς ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν μετὰ τῆς ἐγγράφου αὐτοῦ προτάσεως εἰς τὸν Μητροπολίτην ἢ τὸν ἀνακληρωτὴν αὐτοῦ. Ὁ Μητροπολίτης μετὰ μελέτην τῆς δικογραφίας δύναται ν' ἀποφανθῇ ἠτιολογημένως ὅτι: δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν καὶ νὰ ἀναστειλῇ πᾶσαν περὶ τὴν καταδίωξιν, ἢ ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶναι ἕλαφρόν, νὰ ἀσκήσῃ μόνος αὐτὸς τὴν κατὰ τὸ σχετικὸν ἄρθρον πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

Ἐὰν ὁ Μητροπολίτης ἀποφανθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, ἐπιβάλλει τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων εἰς τὸν μηνυτὴν, ὅσους ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἡ μήνυσις ἦτο ἐντελῶς ψευδής, ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας γενομένη. Τὸ ποσὸν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν μηνυτὴν ἐξόδων δέον νὰ ὀρίζεται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ πράξει τοῦ Μητροπολίτου καὶ εἰσπράττονται ὅπως τὰ δημοσία ἔσοδα ὑπὲρ τοῦ TAKE.

"Άρθρον 117.

Ἐὰν ὁ Μητροπολίτης κρίνῃ ὅτι ἡ ἀνάκρισις χρήζει συμπληρώσεως διατάσσει τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ὑποδεικνύων τὰ συμπληρωτέα.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ Μητροπολίτης προσκαλεῖ τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν συγχρόνως ὀριζομένην.

Περὶ τῆς διαδικασίας πρὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου. Συζήτησις.

"Άρθρον 118.

Διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ Γραμματέως.

Ἡ συζήτησις διεξάγεται προφορικῶς μὲν ἀλλ' οὐχὶ δημοσίᾳ. Ἀναγινώσκειται πρῶτον ἡ μήνυσις ἢ ἡ ἐντολὴ τοῦ Μητροπολίτου πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην, αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, ἡ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου καὶ προσκαλεῖται ὁ κατηγορούμενος εἰς προφορικὴν ἀπολογίαν καὶ ἀναγινώσκειται ὅλος ὁ σχετικὸς φάκελλος.

Συνήγορος.

"Άρθρον 119.

Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ παραστῇ μετὰ συνηγόρου κληρικοῦ.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔγῃ συνήγορον, δύναται νὰ ἀπατήσῃ ὅπως διορισθῇ αὐτῷ ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορος κληρικός.

Τὸν συνήγορον ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

"Άρθρον 120.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν νέων μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου εἰσηγητοῦ ὡς καὶ τὴν λήψιν ἐτέρων ἀποδείξεων ἀπαραιτήτων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρὸς διασαφήσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως εἰς ἐτέραν δικασίμου ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην.

Ὁ κατηγορούμενος δέον, ἐὰν δὲν ἦτο παρὼν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεως, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἐγκλίως τῆς νέας δικασίμου κοινοποιουμένης αὐτῷ ἐν ἀποσπασματι τῆς ἀποφάσεως.

Πρακτικὰ συζήτησεως.

"Άρθρον 121.

Περὶ τῆς πρὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συζήτησεως τηροῦνται πρακτικὰ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως.

Τὰ πρακτικὰ περιέχουσι

- τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς συζήτησεως.
- τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.
- τὴν σημείωσιν τοῦ εἰς τὸν κατηγορούμενον προσπατομένου παραπτώματος κατὰ τὸ κατηγορητήριον.
- τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ καὶ τὴν μνείαν, ἂν ἡ συζήτησις ἐγένετο παρόντος τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἐρήμην αὐτοῦ.
- τὸ περιεχόμενον τῆς συζήτησεως καὶ τὴν τυχὸν μειοψηφίαν.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἀποφασίς καταδικαστικὴ ἢ ἀθωωτικὴ.

"Άρθρον 122.

Ἡ ἀπόφασις ἢ τε καταδικαστικὴ καὶ ἀθωωτικὴ δέον νὰ ἐκδίδηται μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας. Διατυπῶνται δὲ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐγγράφῳ συντασσομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου εἰσηγητοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

"Άρθρον 123.

Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀποφάσεως ἀναγράφει.

- Τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ παραστάτου κατὰ τὴν συζήτησιν γραμματέως.
- Τὰ ὀνόματα τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ τυχὸν συνηγόρου αὐτοῦ.
- Τὴν μνείαν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συζήτησεως
- Βραχέϊαν ἱστορικὴν ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ κατηγορία.
- Τὴν πιστοποίησιν τῆς ἐρεύνης τῶν ἀποδείξεων καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κατηγορουμένου.
- Τὸ αἰτιολογικὸν μέρος: ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι καταδικαστικὴ δέον νὰ ἀναφέρονται ἐν ταῖς αἰτιολογίαις αἱ περιστάσεις καθ' ἃς ἐξετελέσθη τὸ ἀδίκημα.
- Τὸ δικαστικὸν μέρος.
- Τὴν πιστοποίησιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι καταδικαστικὴ, δέον ἐν αὐτῇ νὰ ἀναγράφονται κατὰ λέξιν οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ ἐν γένει αἱ ποινικαὶ διατάξεις καὶ οἱ νόμοι οὗς ἐφηρμοσε τὸ Δικαστήριον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς.

Ἡ τε καταδικαστικὴ καὶ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ὑφ' ἀπάντων τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς δικαστῶν καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἐχόντων ἀπλήρη συμβουλευτικὴν ψήφον.

Δικαστικὰ ἔσοδα.

"Άρθρον 124.

Ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἢ ἀθωωτικῇ ἀποφάσει δέον νὰ περιλαμβάνηται διατάξις περὶ τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας.

Τὰ ἔσοδα βαρύνουσι τὸν καταδικασθέντα κατηγορούμενον.

Ἐπὶ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τὰ ἔσοδα βαρύνουσι τὸ TAKE. Ἄλλ' ἐὰν ἡ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου διαδικασία διεξήχθη μετὰ τὴν μήνυσιν κατ' αὐτοῦ, τὸ δὲ Δικαστήριον ἤθελε πεισθῇ, ὅτι ἡ μήνυσις ἐγένετο ψευδῆς, ἐκ δόλου ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας, ἐπιβάλλει εἰς τὸν μηνυτὴν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ρητῶς καθοριζομένων κατὰ ποσὸν ἐν τῇ ἀποφάσει.

Αἱ ἐπὶ δεδικασμένῳ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐρημοδικία καὶ ἀνακοπή.

Ἐρημοδικία.

"Άρθρον 125.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καίτερο νομίμως κλητευθεὶς μὴ ἐμ-

φανισθή πρὸ τοῦ Δικαστηρίου δικάζεται ἐρήμην. Ὡς ἐρήμην δικάζομενος θεωρεῖται καὶ ὁ ἀποχωρήσας κατηγορούμενος διαρκούσης τῆς διαδικασίας.

Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται τὸ κατηγορητήριον ἐγγράφον καὶ μετὰ τοῦτο αἱ ἐκθέσεις ἐξετάσονται τῶν μαρτύρων καὶ τῆς τοιαύτης τυχόν του κατηγορουμένου.

Ἀνακοπή.

Ἄρθρον 126.

Τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαιούται ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἀνακόψῃ ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν Δικαστηρίου; ἀλλὰ μόνον ἐὰν α) δὲν ἐκλήτευθη νομίμως κατὰ τὴν ἐρήμην δίκην ἢ β) ἐκωλύθη ὅπως ἐμφανισθῇ ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλου ἀνυπερέλετου αἰτίου, εἰδικῶς αἰτιολογούμενου ἐν τῇ ἀπόφασί τοῦ δεχομένου τὴν ἀνακοπὴν Δικαστηρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Προθεσμία ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 127.

Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τῆς ἕδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὅσον μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμοῦ περιφέρειᾷ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῇ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα.

Ἄρθρον 128.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν ἑνὴν ὥραν μ. μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτὴ, τὴν ἑνὴν ὥραν μ. μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον, ἂν ἡ προθεσμία ἀφέθῃ νὰ παρέλθῃ ἕνεκεν ἀνωτέρας βίας, εἰδικῶς αἰτιολογούσης ἐπιβαλλούσης ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Ἀνασταλτικὴ δύναμις.

Ἄρθρον 129.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίᾳ ὡς καὶ ἡ ἀνακοπὴ αὐτὴ, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως πληρὴ τῆς ἐπιβαλλούσης ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Ὁ εἰς ἀργίαν καταδικασθεὶς, ἀφ' ἧς νομίμως ἐπεδόθη αὐτῷ ἡ ἐρήμην καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀπέχει πάσης ἱεροπραξίας, μέχρις οὗ ἐπὶ τῇ ἀνακοπῇ αὐτοῦ ἐξαφανισθῇ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις.

Ἄν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας πρὶν ἢ ἐξαφανισθῇ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ὁ ἀνακόπων ἐπαναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερατικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἦθελεν ὅπωςδήποτε ἐπικυρωθῇ ἡ διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ, αἱ διανυθεῖσαι ἡμέραι ἀργίας συνυπολογίζονται εἰς τὴν καταδίκην.

Ἀσκησις τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 130.

Ἡ ἀνακοπὴ συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ἔχοντος ἐγγράφον ἐντολὴν κληρικῶν.

Περὶ τῆς ἀνακοπῆς συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἐντολὴν τὸ ἐγγράφον ταύτης προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν. Ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος κατατίθεται συγχρόνως γραμμάτιον τοῦ TAKE ὅτι κατεβλήθησαν αὐτῷ διὰ λογαριασμὸν τοῦ τὰ ἔξω τῆς ἐρήμην διαδικασίας. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐρсуна περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 131.

Τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει τὸ κατὰ τύπους παραδεκτὸν τῆς

ἀνακοπῆς ἐκτιμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἀπορριπτομένης τῆς ἀνακοπῆς καταδικάζεται τὸν ἀνακόπτοντα εἰς τὰ ἔξω τῆς ἐπ' ἀνακοπῇ διαδικασίας.

Ἐὰν κρίνῃ κατὰ τύπους παραδεκτὴν τὴν ἀνακοπὴν ἐκδίδει ἀπόφασιν δι' ἧς ἐξαφανίζει τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν καθ' ὅλας τὰς διατάξεις καὶ προβαίνει εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν τῆς υποθέσεως. Δευτέρα ἀνακοπὴ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Περὶ τῆς διαδικασίας πρὸ τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 132.

Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 διετάχθῃ ἡ παραπομπὴ τῆς υποθέσεως εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου υποβάλλει ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοβάθμιου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Οὗτος δὲ ὀρίζει τὴν δικάσιμον καὶ ἐκδίδει τὴν πρὸς τὸν κατηγορούμενον κλήσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐφέσεως.

Περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ ἐφεσις.

Ἄρθρον 133.

Ὁ ὑπὸ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου κατ' ἀντιμωλίαν ἡ ἐρήμην καταδικασθεὶς α) εἰς στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος πέραν τῶν 30 ἡμερῶν, β) εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέραν τῶν 500 δραχμῶν, γ) εἰς ἀργίαν μετὰ πάσεως ἢ μὴ ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας πέραν τῶν δύο μηνῶν, δ) εἰς σωματικὸν περιορισμὸν πέραν τῶν 40 ἡμερῶν καὶ ε) εἰς ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ τῆς θέσεως, ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρωτοβάθμιου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου κατ' ἀντιμωλίαν ἡ ἐρήμην δικασθεὶς εἰς καθάρισιν ἢ εἰς ἀποβολὴν ἀπὸ τῆς Μονῆς μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

Προθεσμία.

Ἄρθρον 134.

Ἡ πρὸς ἐφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς προθεσμίας καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127—128.

Ἀναγκαστικὴ δύναμις.

Ἄρθρον 135.

Ἡ πρὸς ἐφεσιν προθεσμία ὡς καὶ ἡ ἐφεσις αὐτὴ ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως πληρὴ τῆς ἐπιβαλλούσης ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Ἀσκησις τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 136.

Ἡ ἐφεσις ἰσχύει ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ λαβόντος πρὸς τοῦτο ἐγγράφον ἐντολὴν κληρικῶν.

Περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐφέσεως συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ἐὰν ἡ ἐφεσις ἐγένετο δι' ἐντεταλμένου τὸ ἐγγράφον τῆς ἐντολῆς προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 137.

Τὴν γενομένην ἐφεσιν ὁ γραμματεὺς ἀνακοινῶν αὐθημέρην εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου, οὗτος δὲ τὴν περὶ τῆς ἐφέσεως ἐκθεσιν μετὰ τῆς δικογραφίας ὀικολήρου υποβάλλει ἐντὸς δύο ἡμερῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 138.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελεύσεως τῆς ἐφέσεως μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας νὰ ὀρίσῃ δικάσιμον ταύτης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 127—128.

Ἄρθρον 139.

Τὸ ἀρμόδιον Συνοδικὸν Δικαστήριον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐκκαλούντος ἐξετάζει τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως.

Εάν κρίνη τήν έφεσιν έμπεροθέτως γενομένη ή άλλως κατά τύπου άπαράδεκτον, άπορριπτε αυτήν άνευ έτέρας έφεύνης και παραδικάζει τον έκκαλουμένα εις τήν έδραν τής κατ' έφεσιν διαδικασίας.

Εάν κρίνη τήν έφεσιν παραδεκτήν κατά τύπου προβαίνει εις τήν εξέτασιν τής ουσίας τής υπόθεσεως.

Παραστάσις δια πληρεξουσίου.

*Άρθρον 140.

Ενώπιον του άρμόδιου Συνοδικού Δικαστηρίου ό έκκαλών κατηγορούμενος δύναται να παρευτώ ήτε αυτόπροσώπως ήτε και δια κληρικού έγοντος ειδικήν πληρεξουσίουτητα.

Τό πρωτοβάθμιον Συνοδικόν Δικαστήριον δύναται και έν τή τοιαύτη περιπτώσει να διατάξη τήν αυτόπροσωπον έμφάνισιν του κατηγορουμένου. Η εις τήν τοιαύτην πρόσκλησιν άπειθεια του κατηγορουμένου υπόκειται υπό τήν έλευθέρην έκτίμησιν του δικαστηρίου.

Διαδικασία και άποφάσις.

*Άρθρον 141.

Κατά τήν όρισθείσαν δικήριον αναγγέσκονται τό κατηγορητήριόν έγγραφον, οι έκθέσεις περί των μαρτυριών, τά πρακτικά τής πρωτοδικου δίκες, ή πρωτόδικα άποφάσις, τό έφετήριον και πάντα τά λοιπά έγγραφα.

Κατά τά λοιπά εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και οι έν τή πρό του Πρωτοβάθμιου Συνοδικού Δικαστηρίου διαδικασιαί διατάξεις.

*Άρθρον 142.

Τό κατ' έφεσιν δικάζον δικαστήριον, δέν δύναται να έκδώση άποφασιν δυσμενεστέραν δια τον κατηγορουμένον.

Περί τής διαδικασίας των κατηγορουμένων Άρχιερέων.

*Άρθρον 143.

Η Ίερά Σύνοδος λαμβουσα γνώσιν ήτε κατ' άκολουθίαν μηνύσεως ήτε άλλως πως ότι Άρχιερεύς υπέπεσεν εις παράπτωμα έπαγόμενον έκκλησιαστικήν ποιήν έντέλλεται, εάν κρίνη, ότι συντρέχει περίπτωσις θωάξεως, εις ένα των Άρχιερέων, όπως προβή εις τάς αναγκαίας άνακρίσεις. Μετά προηγούμενην πρόσκλησιν του κατηγορουμένου προς παραγήν πληρεφοριών.

Επί άνακρίσεων διεξακτέων έκτός τής έδρας τής Ι. Σύνοδου ή διεξαγωγή των άνακρίσεων ή όρισμένων άνακριτικών πράξεων δύναται να άναστειθ ή έτερον Άρχιερέα.

*Άρθρον 144.

Εάν ό άνακρίτων άνηται να ένδώση εις αίτησιν τινα του κατηγορουμένου Άρχιερέως τήν διακρίσιν ως και πάσαν έτέραν κατ' τήν διεξαγωγήν των άνακρίσεων άποφασθήσιν λόοι κατ' αίτησιν οιουδήποτε των διακρίσεων ή Ι. Σύνοδος.

*Άρθρον 145.

Αί άνακριτικαί πράξεις δέν ενεργούονται δημοσία.

Εν τούτοις πάσα άνακριτική πράξις ενεργείται επί παρουσία του γραμματέως.

Καθήκοντα γραμματέως του άνακριτου, εάν μόν ή άνακρίσις διεξάγεται έν τή έδρα του πρωτοβαθμιου δια τους Άρχιερείς δικαστηρίου, έκκληροί ό γραμματέω του δικαστηρίου τούτου, εάν δε διεξάγεται άλλωχοί ό υπό του άνακριτου όριζόμενος πρεσβύτερος ή διάκονος.

*Άρθρον 146.

Τό πρωτοβάθμιον δια τους Άρχιερείς δικαστήριον δύναται να άποφασθ ήτιολογημένως ότι δέν ύπάρχει άφορη ή προς κατηγορίαν και να άναστειλη πάσαν περαιτέρω καταδίωξιν.

Εάν τό πρωτοβάθμιον δια τους Άρχιερείς δικαστήριον κρίνη ότι ή άνακρίσις γράζει συμπληρωστέως, διατάσει τή συμπλήρωσιν τής άνακρίσεως, υποδεικνύον και τά συμπληρωτέα.

Εις πάσαν άλλην περίπτωσιν όρίζει τήν ήμέραν και ώραν προς συζήτησιν και διατάσει τήν πρό αυτου κλήσεισιν του κατηγορουμένου Άρχιερέως.

*Άρθρον 147.

Ο υπό του πρωτοβαθμιου δια τους Άρχιερείς Δικαστηρίου και κατ' άντιμωλίαν ή έρήμην καταδικασθείς εις άργίαν από

πάσης ίεραπραξίας ή εις έκπτώσιν από του θρόνου ή εις καθαίρεσιν Άρχιερεύς δικαιούται να έκκαλέση τήν άπόφασιν πρό του δευτεροβαθμιου δια τους Άρχιερείς Δικαστηρίου. Ως προς τήν προθεσίαν τής έφέσεως, τήν άνασταλτικήν δύναμιν και τον τρόπον τής άκήσεως του ένδικου τούτου μέσου, εφαρμόζονται άναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 137—139.

*Άρθρον 148.

Τήν περί τής έφέσεως έκθεσιν μετά τής δικογραφίας ολοκληρωσ ό Γραμματέω του έκδόντος τήν έκκαλουμένην άπόφασιν Δικαστηρίου υποβάλλει έντός δύο ήμερών εις τον Πρόεδρον τής Ίεράς Σύνοδου όστις και προκαλεί τήν κατ' άρθρον 24 κατάρτισιν του δευτεροβαθμιου δια τους Άρχιερείς Δικαστηρίου.

*Άρθρον 149.

Μετά τήν συγκρότησιν του δευτεροβαθμιου δια τους Άρχιερείς Δικαστηρίου ή διαδικασία προβαίνει κατ' τάς διατάξεις των άρθρων 141—144 εφαρμόζόμενον αναλόγως.

Επί τής κατ' άρθρον 125 άνακοπής του μηνυτου υποβαλλομένης εις τον Πρόεδρον τής Ι. Σύνοδου άποφαιίνεται ή Ι. Σύνοδος.

Επί κατηγορουμένων Συνοδικών.

*Άρθρον 150.

Ο Πρόεδρος του κατ' άρθρον 28 συγκροτουμένου δια τους Συνοδικούς Δικαστηρίου διορίζει ένα άρχιερέα άνακριτήν.

Ο άνακριτής όφείλει να περαιώσει τήν άνάκρισιν έντός μηνός.

Περί τής υπό πολιτικής άρχής έγκρίσεως των καταδικαστικών άποφάσεων.

*Άρθρον 151.

Αί καταδικαστικαί άποφάσεις των Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων καθίστανται έκτελεσται άμα καταστώσι τελεσίδικοι, τοιαύται δε είναι εκείναι καθ' ών δέν χωρεί άνακοπή ή έφεσις.

*Άρθρον 152.

Η έκτέλεσις καταδικαστικής κατ' Άρχιερέως άποφάσεως ενεργείται δια Η. Α. προτάσει του Υπουργού τής Παιδείας και Θρησκευμάτων έκδιδομένου.

Περί έκτελέσεως των άποφάσεων.

*Άρθρον 153.

Αί έκτελεστικαί άποφάσεις των Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων έκτελούνται τή συνδρομή τής Αστυνομικής Άρχής.

Οι εις σωματικόν έν Μονή περιορισμόν καταδικαζόμενοι κληρικοί και μοναχοί εγκλείονται δια τής Αστυνομίας εις τό επί τούτω ίδρυθησόμενον έν τινι Μονή του Κράτους δαπάναις του Ο.Α.Ε.Π. σωφρονιστήριον.

Επί σωματικού περιορισμού κάτω του μηνός δύναται ό οικειος Μητροπολίτης να όλοση και έτερον τόπον περιορισμού έντός τής Μητροπολιτικής περιφερείας.

*Άρθρον 154.

Άποφάσεις επιβάλλουσαι ποινήν εις χρημάτα ύπερ του Ο.Α.Ε.Π. ή του TAKE και οι επιβάλλουσαι τήν δικαστικήν δαπάνην εις τον κατηγορουμένον έκτελούνται τή συνδρομή τής Πολιτικής Άρχής καθ' όν τρόπον οι άποφάσεις των κοινών ποινικών Δικαστηρίων, οι επιβάλλουσαι χρηματικας ποινάς.

Καθ' όμοιον τρόπον έκτελούνται οι κατ' τήν έν τώ παρόντι νόμο διαδικασίαν έκδιδομεναι άποφάσεις οι επιβάλλουσαι πρόστιμον ύπερ του ΟΑΕΠ ή ύπερ του TAKE εις έτέρους πλην των κατηγορουμένων κληρικούς ή λαϊκούς ή οι καταδικάζουσαι τούτους εις τήν πληρωμήν των δικαστικών έξόδων.

*Άρθρον 155.

Η κατηγοροθεσία ποινή δύναται να άφεσθ ή έλαττωθ ή μεταβληθ ή δια χάριτος.

Τό περί τής χάριτος Διάταγμα έκδίδεται προτάσει του Υπουργού των Θρησκευμάτων μετά προτέραν γνώμην τής Ίεράς Σύνοδου περί άφέσεως, έλαττώσεως ή μεταβολής τής ποινής έφ' όσον εξέτισσε πλέον του ήμισους.

Επί χάριτος εις τινα των υπό Έπισκοπικών Δικαστηρίων κληρικών ή μοναχών ή Ι. Σύνοδος γνωμοδοτεί άκούσασα και τον οικειον Μητροπολίτην.

Περὶ τῆς σχέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας πρὸς τὴν λαϊκὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρον 156.

Ἡ εἰσαγωγή ποινικῆς διαδικασίας κατὰ κληρικῶν ἢ μοναχοῦ πρὸ κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων δὲν καλύπτει τὴν ἐκ παραλλήλου εἰσαγωγήν ἢ διεξαγωγήν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀνάπαλιν.

Ἄρθρον 157.

Ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς ἀρμόδιας πολιτικῆς ἀρχῆς μετὰ τὴν πρὸ αὐτῆς ἀπολογίαὶν τοῦ κατηγορουμένου κληρικῶν ἢ μοναχοῦ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς δικηγορίας περὶ τῆς πρὸ τοῦ κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἐκκρεμοῦς ποινικῆς δίξεως κατὰ τούτου καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὴν παροχὴν ἀντιγράφων ἐφ' ἁπλοῦ χρότου.

Ἄντιστοιχῶς ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν αἰτούσαν ἀρμόδιαν πολιτικὴν ἀρχὴν τὴν δικηγορίαν περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἐκκρεμοῦς δίξεως κατὰ κληρικῶν ἢ μοναχοῦ καὶ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν αἰτούσαν πολιτικὴν ἀρχὴν ἀντίγραφα τῶν ἐν τῇ δικηγορίᾳ ταύτῃ ἀνακριτικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 158.

Ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἢ Δημόσιος Κατήγορος ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Μητροπολίτην ἢ ἐπὶ κατηγορουμένου Μητροπολίτου εἰς τὴν Ι. Σύνοδον τὴν κατὰ κληρικῶν ἢ μοναχοῦ εἰσαγωγήν κοινῆς ποινικῆς διαδικασίας.

Τὸ ἀρμόδιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκκρεμῆ διαδικασίαν κατὰ κληρικῶν ἢ μοναχοῦ μέχρι πέρας τῆς κατὰ τούτου ποινικῆς δίξεως.

Ἐπίρρησις τοῦ ἐν κοινῇ ποινικῇ δίξῃ δεδικασμένου.

Ἄρθρον 159.

Ἡ καταδικὴ κληρικῶν εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐκτελεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 160.

Ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς, καταστάτης ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως τοῦ κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων, ἀνακοινῶν ταύτην ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ι. Συνόδου, προκαλεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καθάρισιν τοῦ καταδικασθέντος ἀνευ ἐτέρας τινὸς διαδικασίας καὶ ἀνακοινῶν πάσαν τὴν γενομένην καθάρισιν εἰς τὸν ἀνακοινώσαντα τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν Εἰσαγγελέα.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν ἀνακοινώσεως τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην.

Ἄρθρον 161.

Ἐὰν κληρικῶς ἢ μοναχῶς καταδικασθῇ ὑπὸ κοινῶν Δικαστηρίων εἰς ἐτέραν ποινὴν πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 161 ὀριζομένων ἢ ἐὰν ἀθωωθῇ ὑπὸ τούτου, ἡ καταδικαστικὴ ἢ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις τοῦ κοινῶν Δικαστηρίου οὐδὲν ἀποτελεῖ πρόκριμα διὰ τὴν εἰσαγωγήν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίας, οὐδὲ δεσμεύει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον.

Ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἢ Δημόσιος Κατήγορος ὀφείλει ἐν τούτοις νὰ ἀνακοινῶν εἰς τὸν οἰκίον Μητροπολίτην ἢ ἐπὶ δίξεως Μητροπολίτου εἰς τὴν Ι. Σύνοδον πάσαν ἀπόφασιν ποινικῶν δικαστηρίων κατὰ δικαστικὴν ἢ ἀθωωτικὴν ἀφορώσαν εἰς κληρικῶν ἢ μοναχῶν. Ὁφείλει ὡσαύτως ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου νὰ ἀνακοινῶν εἰς τούτους τὴν δικηγορίαν πάσης κατὰ κληρικῶν ἢ μοναχοῦ διεξαχθείσης καὶ περατωθείσης κοινῆς ποινικῆς δίξεως.

Ἄρθρον 162.

Ἀπόφασις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἀθωώουσα ἢ καταδικάζουσα κληρικῶν ἢ μοναχῶν οὐδὲν ἀποτελεῖ πρόκριμα διὰ τὴν εἰσαγωγήν κατὰ τούτου τῆς διαδικασίας πρὸ κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων οὐδὲ δεσμεύει τὸ κοινὸν ποινικὸν δικαστήριον.

Ἐν τούτοις ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης ἢ ἐπὶ δίξεως διεξαχθείσης πρὸ ἐτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου πλὴν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Ι. Συνόδου ὀφείλει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀρμόδιου Εἰσαγγελέως νὰ ἀνακοινῶν εἰς τούτον τὴν

δικηγορίαν τῆς κατὰ κληρικῶν ἢ μοναχοῦ διεξαχθείσης καὶ περατωθείσης κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίας.

Παραγραφή παραβάσεων καὶ ἀδικημάτων.

Ἄρθρον 163.

Τὸ ἀξιόποιον, τῶν ἐκ τῶν κανόνων ἀπορροιστῶν παραβάσεων, τῶν κολαζομένων δι' ἐπιβολῆς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 11, 17 καὶ 23 τοῦ παρόντος ὀριζομένων ποινῶν, ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ πάροδον τετραετίας καὶ ἐφ' ὅσον ὁ δράστης τούτων δὲν γίνῃ ἐνοχὸς ὁμοίως κολασίμου πράξεως εἴσω τοῦ χρόνου τούτου.

Ἄρθρον 164.

Προκειμένου ὅμως περὶ παραβάσεων, ὧν ὁ κολασμὸς προβλέπεται μὲν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων, πλὴν αὗται ἀποτελοῦσιν ἐκ παραλλήλου παράβασις, ἀναγραφομένη ἐν τῷ κοινῷ ποινικῷ νόμῳ, χωρεῖ ἡ παραγραφή ὡς αὕτη ἀναγράφεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 120 τοῦ Π. Ν. μετὰ τῶν μέχρι σήμερον τροποποιήσεων.

Ἄρθρον 165.

Ἡ παραγραφή ἀρχεταί ἀφ' ἧς τελεσθῇ ἡ πράξις καὶ λήγῃ, πλὴν ἐὰν δὲν λάβῃ χώραν διακοπὴ καθιστώσα ἀναγκασίαν νέαν ἄλλην ἔναρξιν αὐτῆς, παρελθούσης τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένης πρὸς τούτο προθεσμίας.

Ἄρθρον 166.

Ἡ παραγραφή διακόπτεται διὰ πάσης νομίμου ἀνακριτικῆς πράξεως ἢ διὰ τελέσεως νέας τινος κολασίμου πράξεως, προβλεπομένης ὑπὸ τῶν κανόνων ἢ τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις, ἀρχεταί ἐν ὄψει χρόνος πρὸς παραγραφήν ἀπὸ τῆς διενεργείας τῆς τελευταίας δικαστικῆς πράξεως ἢ τῆς τελέσεως τῆς νέας πράξεως.

Ἄρθρον 167.

Ἐὰν ἀρξαμένη τις ἀνάκρισις, ἕνεκα τῆς πρώτης ἢ νέας παραβάσεως ἢ ἀδικήματος, δὲν ἐξακολουθήσῃ ἢ δὲν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἢ ἐὰν ἐκδοθῇ μὲν τοιαύτη, ὁ πράξας ὅμως δὲν καταδικασθῇ, ἡ παραγραφή δέον μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς τελευταίας πράξεως.

Ἄρθρον 168.

Χωρησάσης παραγραφῆς, ποινικὴ διαδικασία δὲν γίνεται καὶ παύει ἐὰν ἤδη ἤρχισε.

Ἄρθρον 169.

Ὁ Μητροπολίτης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐνορ. Ἐπιτροπείας δύναται νὰ τιμωρήσῃ διὰ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς παύσεως τοὺς ψάλλτας καὶ νεωκόρους μετὰ προφορικὴν ἢ ἔγγραφον ἀπολογία.

Ἄρθρον 170.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως «Μητροπολίτης» ἀναφέρεται καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἐπίσκοποι.

Ἄρθρον 171.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον εἶναι ἄκυρος.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ' ἄνωγος

Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Κ. ΛΙΑΣΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. ΘΗΒΑΙΟΣ